

Ing. Miroslav Schäferling.

Narodil se v roce 1905, studoval v Praze na ČVUT strojní a elektrotechnické inženýrství. Již během studia vysílal na krátkých vlnách pod značkou CSAA2, a od roku 1926 žádal o udělení vysílací koncese. Po absolvování studia pracoval u Radiotechnického úřadu a v roce 1930 mu byla jako prvnímu v Československu udělena vysílací koncese a volací značka OK1AA.

V roce 1934 vysílala z prostoru Slap ilegální stanice, řízená bývalým šéfem stuttgartského rozhlasu Ing. Formisem. Na německé diplomatické noty proti tomuto vysílání musela Československá vláda alespoň formálně reagovat, proto byl Ing. Schäferling pověřen lokalizací vysílače. Ale ani s potřebným vybavením se mu to „nepodařilo“. Němci se s takovým výsledkem nesmířili a vyslané komando Ing. Firmise vypátralo a v lednu 1935 zavraždilo.

Šéfem nově zřízené Kontrolní služby radioelektrické se stal v roce 1935 a po okupaci zničil inventární seznam a část jejího vybavení ukryl, a předal odbojové skupině „Obrana národa“ na vybudování radiové sítě, kterou udržoval a z níž i vysílal. V listopadu 1939 gestapo při vyšetřování jiného případu zjistilo propojení na „Obranu národa“ a zatkl několik jejich členů včetně Ing. Schäferlinga, proti kterému nebyly přímé důkazy. Nikdo ze zatčených nezdal ani při brutálních výsleších, po nichž byl s vážnými zraněními převezen do vězeňské nemocnice. V červenci 1940 byl převezen do Německa, kde byl držen v samovazbě až do prosince 1941, kdy byl pro nedostatek důkazů propuštěn. Ani potom to neměl jednoduché, protože gestapo při pátrání po tajných vysílačkách provedlo za války u Schäferlingů 14 domovních prohlídek a postupně zabavilo vše, co mělo něco společného s rádiem.

Po návratu z vězení nastoupil do zaměstnání, ale jen jako řadový pracovník, a krátce na to, byl na hodinu propuštěn. Potom pracoval v laboratořích Always do března 1945, kdy byl znovu zatčen, protože Německá špiónážní služba získala v Londýně kopii dešifrovaného radiogramu, podepsaného Ing. Schäferlingem. Z Pankrácké věznice byl osvobozen v průběhu květnového povstání.

Hned v květnu 1945 nastupuje v Radiotechnickém úřadu jako technický komisař. V únoru 1946 dostává osobní dopis ministra pošt s uznáním za odbojovou činnost s ujištěním, že jeho zásluhy o vlast nebudou zapomenuty. V říjnu 1946 mu prezident republiky udělil dvě vysoká státní vyznamenání: Československý válečný kříž 1939 a Československou vojenskou medaili za zásluhy I. stupně.

Po r. 1952 přešel do VÚST, kde pracoval na leteckých radiostanicích jako vedoucí oddělení a podílel se též v rámci Svazarmu na radioamatérské práci v ústavní kolektivce OK 1 KRC. V roce 1955 bylo jeho oddělení vyhodnoceno jako nejlepší a obdrželi vlajku „Nejlepší kolektiv VÚST“. V polovině roku 1960 byl v monstrprocesu odsouzen na 6 roků vězení, včetně ztráty občanských práv na 3 roky a k zabavení veškerého majetku.

Po návratu z vězení pracoval jako údržbář a k jeho celoživotní lásce, amatérskému vysílání, se již nesměl vrátit. Zemřel v prosinci 1969 ve věku 64 roků. Syn, Ing. Jiří Schäferling, požádal o soudní rehabilitaci svého otce v roce 1969, ale teprve na základě další žádosti z roku 1991 došlo v červnu 1993 k úplné rehabilitaci Ing. Miroslava Schäferlinga.

Viz též: Praktická elektronika A Radio 10/2006 až 12/2007

Dr. Ing. J. Daneš Za tajemstvím éteru, Nakladatelství dopravy a spojů 1985.